

MINISTERSTVO VNITRA
Poradní sbor ministra vnitra
ke správnímu řádu a správnímu trestání

Závěr č. 164

**ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání
ze dne 21. 9. 2018**

**K možnosti podat odvolání proti usnesení o odložení věci podle § 76 odst. 4 zákona
o odpovědnosti za přestupky**

Usnesení o odložení věci podle § 76 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky se oznamuje osobě přímo postižené spácháním přestupku, jejíž souhlas je podmínkou zahájení a pokračování v řízení o některých přestupcích podle § 79 odst. 1. Tato osoba se může proti předmětnému usnesení odvolat.

S ohledem na zásadu veřejné správy jako služby veřejnosti (§ 4 odst. 1 správního řádu) vyrozumí správní orgán po nabytí právní moci tohoto usnesení podezřelého o odložení věci, pokud vůči němu již učinil úkon v rámci postupu před zahájením řízení.

Odůvodnění:

Poradní sbor se zabýval otázkou, komu náleží právo podat odvolání proti usnesení o odložení věci podle § 76 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). S tím souvisí rovněž problematika oznamování předmětného usnesení, případně vyrozumívání o něm, okamžik nabytí právní moci a formulace poučení o opravném prostředku.

Ustanovení § 76 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí, že *správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže osoba přímo postižená spácháním přestupku nedala souhlas k zahájení řízení nebo tento souhlas vzala zpět, nejedná-li se o přestupek,*

který lze projednat i bez takového souhlasu. Zákon o odpovědnosti za přestupky výslovně nestanoví, zda se proti předmětnému usnesení lze odvolat a komu případně odvolací právo náleží. Podle § 76 odst. 5 správního řádu se proti usnesení může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Z citovaného ustanovení dále plyne, že odvolat se nelze mimo jiné proti usnesení, o němž to stanoví zákon. Vzhledem ke skutečnosti, že zákon o odpovědnosti za přestupky nevyklučuje odvolání proti usnesení podle § 76 odst. 4, lze mít za to, že uvedený opravný prostředek je přípustný – samozřejmě při splnění dalších zákonných podmínek pro jeho uplatnění. Pro tento závěr svědčí rovněž čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle kterého může každý činit, co není zákonem zakázáno.

Zákon o odpovědnosti za přestupky nevynechává ani okruh osob, kterým se usnesení podle § 76 odst. 4 oznamuje. V této souvislosti by se tudíž měla rovněž použít obecná úprava ve správním řádu. Podle § 76 odst. 3 správního řádu se usnesení oznamuje podle § 72, nestanoví-li zákon, že se pouze poznamená do spisu. Zákon o odpovědnosti za přestupky přitom nestanoví, že se usnesení § 76 odst. 4 pouze poznamená do spisu (na rozdíl například od usnesení podle § 76 odst. 3). Podle § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. „Účastníkem“ je zde míněn účastník (správního) řízení – srov. § 9 a § 27 odst. 1 správního řádu. Ustanovení § 76 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky ovšem neupravuje postup v řízení o přestupku, jak je patrné ze slov „aniž řízení zahájí“ i ze systematického zařazení předmětného ustanovení do části třetí hlavy V s názvem „Postup před zahájením řízení“. Vzhledem ke skutečnosti, že neprobíhá správní řízení, neexistují v rámci předmětného postupu ani účastníci řízení, jimž by mohlo být dané usnesení oznamováno.

Na druhé straně ovšem právní úprava nepřipouští možnost, že by předmětné usnesení nebylo vůbec oznamováno anebo že by bylo vyloučeno odvolání proti němu – viz argumentaci výše. Vzhledem k absenci bližší úpravy v zákoně o odpovědnosti za přestupky lze soudit, že usnesení podle § 76 odst. 4 je nutno oznámit dotčené osobě (ve smyslu legislativní zkratky použité v § 2 odst. 3 správního řádu). Dotčenou osobou je v posuzované věci osoba přímo postižená spácháním přestupku, jejíž souhlas je podmínkou zahájení a pokračování v řízení o vybraných přestupcích¹ ve smyslu § 79 odst. 1 zákona

---

¹Například některé přestupky proti majetku a některé přestupky proti občanskému soužití – § 7 odst. 7 a § 8 odst. 7 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

o odpovědnosti za přestupky. Této osobě je tudíž nutno přiznat též právo podat odvolání proti danému usnesení.

Usnesení podle § 76 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky nabyde právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li již proti němu podat odvolání (například z důvodu marného uplynutí odvolací lhůty) – analogicky § 76 odst. 3 věta druhá správního řádu. V poučení o opravném prostředku by mělo být uvedeno, že proti tomuto usnesení se může odvolat pouze osoba přímo postižená spácháním přestupku, které se usnesení oznamuje – analogicky § 76 odst. 5 věta první správního řádu.

S přihlédnutím k zásadě veřejné správy jako služby veřejnosti (§ 4 odst. 1 správního řádu) lze dále doporučit, aby správní orgán vyrozuměl o odložení věci podezřelého, jestliže vůči němu správní orgán již učinil nějaký úkon, resp. v případě, že správní orgán má povědomí o tom, že podezřelý ví o probíhajícím postupu před zahájením řízení. V opačném případě by byl podezřelý vystaven trvající nejistotě, zda dojde k zahájení řízení či nikoliv. Vyrozumění je vhodné provést například neformálním přípisem (podobně jako v případě vyrozumění o usnesení, které se pouze poznamená do spisu – § 76 odst. 3 správního řádu), a to po právní moci usnesení o odložení věci.